

contra En Fabio Trilles i altres elements d'una Societat recreativa; la d'En Poblet i Teixidó; la d'En Lluis Vives; la d'En Poblet Calderó; la d'En Macià Guarro; la de l'Associació d'Esquerres i ara darrerament contra la restant família que quedava pendent d'agresió i que porta alguns d'aquests mateixos cognoms.

\*\*

Que el dia que publiquem en lletres de motllo el veritable motiu de les renyines d'aquest subjecte amb En Poblet i Teixidó, no li quedaran ganes d'obrir mai més la boca.

\*\*

Que cap altre periòdic de Catalunya porta un record semblant de campanyes personals.

\*\*

Que sortir desde un periòdic fent comèdia en que si ara que menan les Esquerres, els soldats han d'anar o deixar d'anar al Marroc, i dir-se catalanista i defensor de l'Estatut és el comble de la barra.

\*\*

I que si l'Estatut el varen votar cert senyors per fer ara aquesta paròdia, més hauria valgut que haguéssin tingut la franquesa de no votar-lo. Així hauriem conegut tal com són certa gent que es fa passar per catalanistes de la «Lliga» i que ni a això podran arribar mai.

\*\*\*\*\*

## Darrera hora

El número que vé sortirà d'avui en vuit. Tenim que guanyar el retràs i com que comptem amb excès d'original, fem per lo tant, carbó i quartos.

\*

Recordem als nostres subscriptors que'l cèlebre forejador de braus «toros» Joselito, morí el dia 21 de Maig de l'any 19... a la plaça de braus de *Talavera de la Reina*.

\*

Sembla que prompte se faran reformes en el nostre periòdic a fi de que hi hagin gravats (no de verola) i per lo tant serà més atractiu.

Tenim ofertes d'artistes de talla i de carreró.

\*

Hem llegit una mala garba literària que signa un Josep Iglésies en la qüestió Gassol-Queralt.

Allò de la Trinitat, Queralt-Recasens-Talavera, recorda l'empresa Queraltini-Requesenti-Talaverini.

El número pròxim el dedicarem íntegrament a aquest afer.

## NOTA IMPORTANT

El número que vé, com siga que's dedicat a la Trinitat que anomena tan desdenyit d'estil literari Josep Iglésies, es repartirà gratuïtament a Montblanc. Hi haurà els tres fotogravats (verola no). Comptem amb la adhesió d'importants personalitats.

¡Fora els Emilianos de Montblanc amb sotana i tot! No hi haurà boxa política, ni versos, ni noves, ni noces, ni enterros, ni aires. ¡Tot per la Trinitat!

\*\*\*\*\*

## Del nostre corresponsal de Tarrasa

### DEL DIA

Avui, estan en voga les facecies d'En Gandhi i jo no seria un bon periodista si com tots els bons periodistes no dediquéssim unes ralles a aquest il·lustre senyor, tant il·lustre com excèntric i humorístic; si senyors humorista, perquè no sé si Vts. sabran (ni jo tampoc) que l'abans dit senyor té una extraordinària semblança amb el fill de la portera de la casa en la qual prestava molts bons serveis una raspa, una xicoteta (baturra per a més senyes) que jo tenia com a núvia de les festes en los meus bons temps de militar i que'm vaig fer a la Plaça de Catalunya un dia que no tenia ni els 0 30 ptes. que val el cinema.

Doncs si no ho sabien ara ja ho saben; jo que n'el fons tinc certs dots de detectiu, aixís que vaig veure el primer retrat aparegut en els diaris, em va entrar la sospita que era éll, solsament em feia duptar el que avans no duia per tota indumentària un llensol i em sembla que les cames les tenia una mica més ben tornejades.

Qualsevolga el caràcter extraordinàriament actiu que jo posseheixo no duptarà un sol moment que tant va ésser concebut aquesta sospita com proposar-me esbrinar seguidament la veritat, i amb tal fi baix preparar l'equipatge que n'és habitual en aquests cassos i que consisteix amb una pipa de caràcter, un fregall i un tubo de Shindelikón (no cobro la propaganda) per si em convé el posar-me bigoti i barba postís, un paquet d'escuradents de 0'05 ptes. i aquesta vegada tractant-se d'anar a un país humit com és Anglaterra hi vaig afegir un paraigua i una caps de pastilles per la tos. Aixís, ben equipat, em vaig dirigir cap el port i no habent-hi cap barco a punt de sortir em vaig decidir a fletar una barca. De moment no'ns entenem de preu amb el barquer però prometent-li que l'ajudaria a remar i que no era gaire lluny ens varem entendre i al cap de quatre dies, set hores i trentacinc minuts quatre segons i mitg varem arribar a Londres mateix pujant

(Acabarà)